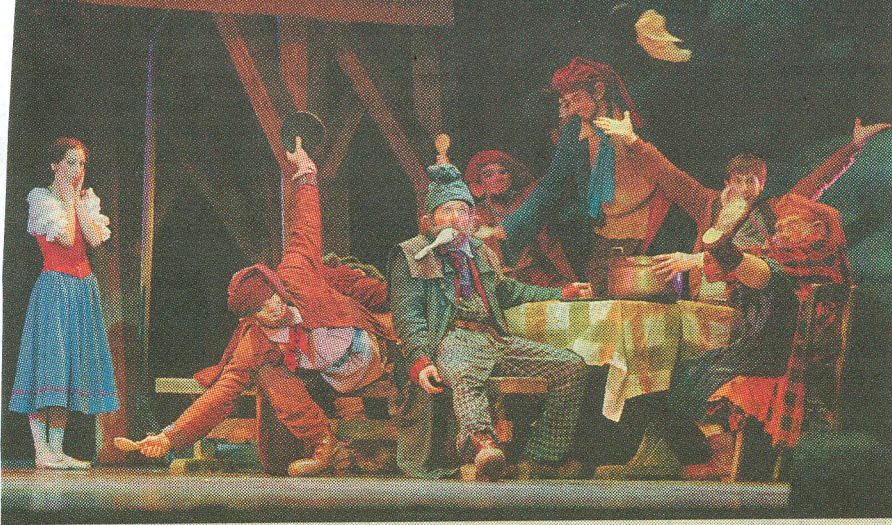

BALLETT

“Lumivalgeke ja 7 põialpoissi”

Gyula Harangozó lasteballett Tibor Kocsáki muusikale. Dirigendid Erki Pehk, Mikk Murdvee. Koreograaf ja lavastaja Gyula Harangozó (Viini Riigiooper). Esietendus 1. veebruaril Rahvusooperis Estonia.

**PÕIALPOISTEL
VEDAS: Lumivalgeke
on ilus ning hea,
lisaks suur töömurdja.**

Lumivalgeke – kärts Ungari paprika

Lapsevanemana olen viimasel ajal nõrkades teatri-tükkides karastunud nagu teras. Enam mind ei üllata, et valitseb publiku alahindamisest ning heatahtlikkuse kuritarvitamisest tingitud sügav süžeeline lihtsakoelisuus ning haltuuramaik. Seda enam tahan kiita Estonias etendatavat **Tibor Kocsáki** muusikal põhinevat **Gyula Harangozó** lasteballetti “Lumivalgeke ja 7 põialpoissi”. On ülimalt mõistlik, et nõrgale algupärandile on eelistatud tõelist muinasjuttude klassikat.

Võiks ju väita, et sisulises mõttes on ka “Luikede järv” orienteeritud nooremale koolieale, ent selle tüki puhul oli kahtlemata tegu ka lavastuslikus plaanis kogu pere vaatamänguga. Mingit allahindlust tehtud ei ole, baleerinide tants ning miimika avaldavad muljet. 10. veebruari lavastuse Lumivalgeke **Heidi Kopti** on malbe kui ingel ning tema vastandi – kurja võorasema **Urve-Ly Vooglandi** mängust kiirgab karismaatilist hävitusliku jõudu. Meestest hakkavad silma traagilise iluga ja himees (**Artjom Maksimov**) ning efektsete numbritega punnoptimistlik Ninatark (**Daniel Kirspuu**).

Muusikas ning koreograafias on jõulisust ning klas-

sikalist teatraalsust, mida aastal 2004. valminud etendusest ei oskaks nii väga ju oodatagi. Sarnast baroklikku vaimsust kannavad uhked kostüümid ning lava- ja valguskujundus, mille autorid on samuti pärit Ungarist. Ei mingit ironiat ega *gay-camp*'i. Milline noor Eesti teatrikunstnik võtaks endale artistinimeks Kentaur nagu selle lavastuse kujustaja?

Minimalistlike miinusvõtete asemel kasutatakse liiksaks valgusmängule uhkeid eriefekte, nagu aurav sinine võlujook, tuld purskav nõiaraamat ning pilti näitav võlupeegel, mis on vahepeal nii hirmus, et mu kuuene poeg käsi silme ees hoiab.

Veidi häirivad viited Disney “Lumivalgeke” multifilmile (1934). No kas tõesti ei võinud põialpoistel teistsugused ninad ja kõrvad olla ning kas ei oleks saanud jätta ära Lumivalgeke tantsu üksteise kukil istuvate mehikestega? Kuid üldmuljet see siiski ei riku. Sest emotsionaalses mõttes jätkub särtsu ja emotsioone pikemaks ajaks.

Karin Paulus